

Strasti z Osvětími ožijí na jevišti díky vnučce

Kostelec nad Orlicí – Probíhající divadelní sezóna na Rabštejně pokračuje inscenací s názvem **Klára 3847** aneb **příliš mnoho hvězd** v podání Litvínovského divadla. Jedním z důvodů pro zařazení tohoto působivého příběhu je letošní 70-té výročí ukončení 2. světové války.

Předlohou byl příběh ženy, která přežila věznění v koncentračním táboře Osvětim.

Britská televizní stanice BBC mapovala před několika lety osudy osvětimských vězňů a narazila tehdy i na příběh Kláry Brodové (1920–2008), ženy, která jako jediná ze své rodiny věznění v jednom z nejhorších koncentračních táborů přežila. Po válce se ze Slovenska přestěhovala na sever Čech za svým manželem, kterého potkala cestou z Osvětími, a nikdy svým blízkým o svých utrácích nevyprávěla. To, že byla vězněna v Osvětími, připomínalo jen číslo 3847 vytetované na jejím předloktí.

Režisér Steven Spielberg použil příběh Kláry Brodové – Lavičkové ve svém dokumentu pro washingtonské muzeum holocaustu. Filmo-

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ KLÁRA 3847 aneb **příliš mnoho hvězd** se dnes večer hraje v kosteleckém Rabštejně. Foto: DVD Litvínov

vá nahrávka její zpovědi, která je tam uložena, zaujme nadhledem, se kterým Klára Brodová – Lavičková svůj příběh do kamery vypráví. Závěr její zpovědi zní: „Tohle všechno nevyprávím proto, aby mě někdo litoval, ale

proto, aby se to už nikdy nemohlo opakovat, a aby se moje děti nikdy nemusely bát tak, jak jsme se báli my.“

Vnučka Kláry Brodové, Lenka Lavičková, tento příběh původně zpracovala jako svou bakalářskou práci na brněnské Janáčkově akademii múzických umění. Se studentkou režie a dramaturgie Hanou Marvanovou ho nastudovaly s herci Litvínovského divadla.

Herci z Litvínovského divadla v Kostelci nad Orlicí nevystupují poprvé. Jejich představení měla vždy velký úspěch. Proto jsme položili několik otázek ředitelce Docela velkého divadla Litvínov, **JANĚ GALINOVÉ**.

Kdy vzniklo Vaše divadlo a jaká je jeho historie?

torské tvorbě pro děti a mládež. Kmenovými autory jsou Jana Galinová, autorka divadelních textů a textář a hudební skladatel Jan Turek.

Uměleckým šéfem Docela velkého divadla je režisér Jurij Galin, zám Anatolije Efröse. Výtvarnou podobu divadla utvářejí výtvarníci Hynek Držňal, Tomáš Kypka, Milena Dubšíková – Řihová, Dagmar Březinová, Jan Ignác Říha, Kateřina Ebelová a Sylva Prchlíková. Choreografkami divadla jsou Dana Morávková a Lenka Masárová.

Divadlo dnes sdružuje téměř 30 umělců, které se podílejí na jednotlivých inscenacích. Dosud odehrálo více než 6 tisíc představení, která shlédlo více než 1 800 000 diváků doma i v zahraničí. Svá představení uvedlo naše divadlo v USA (1997, 1998, 1999, 2012), v Kanadě, ale také v Austrálii, Mexiku, Francii, Itálii, Rakousku, Německu, Chorvatsku, Bulharsku, Bosně a Hercegovině a na Slovensku.

Klára 3847 dnes na Rabštejně

Představení Klára bude uvedeno na Rabštejně **dnes od 19 hodin**. Vstupné činí 150 Kč v předprodeji a 180 Kč na místě.

Divadlo má sídlo v Litvínově, ve své vlastní divadelní budově postavené v letech 1906 až 1910, kterou se snaží vrátit do její původní podoby, svou stálou scénu má v pražském Divadle U Hasičů. Pravidelně hostuje také v dalších pražských divadlech (např. Divadlo Palác, Diva-

českých a moravských divadelch a domech kultury.

Využíváte spolupráci s pražskými divadly. Některé role ve Vašich představeních ztvárňují herci z předních divadel české scény. Kdo je to v současné době a proč?

V představeních hostuje celá řada pražských herců, které zajímá práce režiséra Galina a mají zájem s ním spolupracovat. Nejdříve hostuje Lukáš Vaculík, který zde nastudoval 5 inscenací, Jan Révai 6, David Suchařípa studuje 4. inscenaci, Pavel Nový druhou a Pepa Náhlovský u nás hostuje poprvé. Oblíbená herečka Dana Morávková hrála pouze v jedné inscenaci, ale jako choreografka nastudovala 5 inscenací.

„běžné divadelní práce“?

Moje práce v seriálu Ulice je vlastně taková odměna za divadelní práci. Zatímco v divadle odpovídám za všechno, v Ulici jen za sebe. Hyčkáji nás na place i mimo něj. Užívám si to a naši mladí herci také. Všichni už tam někdykrát hráli menší role.

Máte svou domovskou scénu, ale též jezdíte na zájezdová představení. Jsou některá místa pro Vás výjimečná? Kam se například rádi vrátíte?

Máme krásné divadlo, ale živí nás zájezdy. Hrajeme v Praze U Hasičů a v Divadle Metro, rádi se vracíme do Brna k Bolkovovi nebo do krásného libereckého divadla, ale i k Václavskému divadlu zase kvůli skvělým divákům i pořadatelům. A moc se nám líbilo hrát